

Banca de Export - Import a României

EXIMBANK – S.A.

**Publicarea informațiilor referitoare la adecvarea capitalului,
în aplicarea reglementărilor care transpun în legislația
românească Acordul de capital BASEL II
- pentru data de 31.12.2011 -**

Strategii și principii în abordarea băncii 2011-2012

1. Strategia și politicile privind asumarea, administrarea, monitorizarea și diminuarea riscurilor semnificative în EximBank

Parte componentă a strategiei de dezvoltare a Băncii, Strategia privind asumarea, administrarea, monitorizarea și diminuarea riscurilor semnificative constituie un pilon de bază în orientarea activităților Băncii pe coordonate de eficiență.

Principalele categorii de riscuri avute în vedere în conturarea strategiei de risc sunt următoarele:

- riscul de credit;
- riscul de piață;
 - 1. riscul de rata a dobânzii (*trading book*);
 - 2. riscul valutar;
- riscul de rată a dobânzii (*banking book*);
- riscul de lichiditate;
- riscul operațional;
- riscul reputațional;
- riscurile necontrolabile și riscul rezidual;
- riscurile aferente activităților externalizate;
- risc strategic.

Strategia privind administrarea riscurilor semnificative are în vedere procesul de analiză și determinare a profilului de risc pe care EximBank îl consideră acceptabil, în vederea optimizării raportului dintre risc și profit și a corelării cerințelor de capital pe diferite linii de activitate, în condițiile desfășurării unei activități bancare sănătoase și prudente.

Strategia privind administrarea riscurilor semnificative are drept scop urmărirea asigurării unei perfecte corelări a cerințelor pentru adecvarea capitalului cu profilul de risc asumat de bancă, ținând seama de structura de risc a activităților desfășurate, precum și în funcție de tipologia abordărilor BASEL II alese de EximBank.

1.1. Principii

Administrarea riscurilor semnificative în EximBank se realizează pornind de la următoarele principii:

- definirea și încadrarea în profilul de risc ales, respectiv profilul de risc mediu în raport cu riscurile semnificative;
- încadrarea în pragurile de toleranță și în apetitul la risc, stabilite pentru categoriile de riscuri semnificative asumate de Bancă;
- identificarea, evaluarea, monitorizarea și controlul riscurilor, inclusiv pentru activitățile externalizate, conform normelor și politicilor specifice;
- menținerea unui sistem de raportare corespunzător expunerilor la riscuri, respectiv al pragurilor de la care un risc este considerat semnificativ;
- menținerea limitelor corespunzătoare privind expunerea la riscuri, în conformitate cu mărimea, complexitatea și situația financiară a EximBank;
- separarea corespunzătoare a atribuțiilor în cadrul procesului de administrare a riscurilor semnificative, pentru evitarea potențialelor conflicte de interese;
- monitorizarea permanentă a respectării procedurilor stabilite pentru riscurile semnificative și soluționarea operativă a deficiențelor constatate;
- revizuirea periodică a strategiilor și politicilor privind administrarea riscurilor semnificative (cel puțin anual).

Prin aplicarea acestor principii **Banca urmărește asigurarea unui profil de risc mediu** la nivelul Băncii, fapt transpus la nivelul reglementărilor interne privind administrarea riscurilor în EximBank.

1.1.a. Profilul de risc asumat / prag de semnificație / apetitul la risc/ toleranța la risc

Evaluarea încadrării în profilul de risc asumat prin politicile și strategiile stabilite se realizează pe baza „Procedurii specifice privind stabilirea corelației dintre indicatorii de activitate ai băncii și profilul de risc asumat prin politicile și strategiile băncii”. În acest scop, EximBank utilizează un sistem de indicatori de eficiență agregați, indicatori care, prin conținut și intercorelare, pot determina modalitatea de încadrare a activităților bancare în sistemul stabilit pentru a defini profilul de risc.

Totodată, Banca dispune de un sistem agregat ce evaluează măsura în care este realizată încadrarea în strategia asumată, procesul fiind definit în cadrul evaluării riscului strategic la nivelul riscului de credit, riscului de piață și a riscului operațional.

Profilul de risc asumat de EximBank, pornind de la tipologia și specificul Băncii este unul *mediu*.

Monitorizarea corectă a riscurilor semnificative, în contextul respectării cadrului de reglementare al BNR, a determinat fixarea pentru fiecare categorie de riscuri semnificative a: „pragului de semnificație”, „apetitului la risc” și „toleranței la risc”.

Pragul de semnificație

Pragul de semnificație reprezintă nivelul, exprimat pentru fiecare categorie de risc, începând de la care EximBank desfășoară un proces de urmărire / monitorizare pe baza unor sisteme evaluate de înregistrare și analiză, dezvoltate în conformitate cu cerințele impuse de Banca Națională a României pentru categoriile de riscuri avute în vedere la definirea profilului de risc asumat.

Considerând structura și specificitatea EximBank, respectiv nivelul de complexitate a activităților desfășurate și riscurile asociate, la nivel global se realizează procese de urmărire / monitorizare și analiză a riscurilor pe baza unor metodologii și modele conform solicitărilor impuse de către Banca Națională a României pornind de la cel mai redus nivel de expunere la risc.

Apetitul la risc

Apetitul la risc reprezintă nivelul de risc, exprimat pentru fiecare categorie de risc, până la care EximBank este dispusă să-și asume riscuri, respectiv să îl accepte, în concordanță cu strategia și politicile de risc stabilite în contextul păstrării sub control a riscurilor în cadrul profilului de risc asumat pentru fiecare categorie de risc semnificativ în parte.

Prin prisma tuturor riscurilor semnificative asumate în acest cadru, apetitul la risc este exprimat ca și referință la un anumit procent din fondurile proprii, în contextul în care, capacitatea de absorbție a pierderilor posibile, ca urmare a manifestării factorilor de risc, este estimată a nu depăși, la nivel agregat, 20% din fondurile proprii.

Apetitul la risc exprimat este definit a corespunde profilului de risc asumat de Bancă.

Toleranța la risc

Toleranța la risc reprezintă capacitatea Băncii de a accepta sau a absorbi riscurile. În accepțiunea Băncii, păstrarea riscurilor în marja de toleranță stabilită constituie o siguranță în menținerea în nivelul de apetit de risc stabilit la nivel strategic.

Toleranța la risc, instrument de ajustare a apetitului la risc, prin prisma unor sub nivele de apreciere, este exprimată sub forma evoluției unor indicatori de relevanță specifici fiecărei categorii de riscuri semnificative identificate și asumate de Bancă.

Principial, toleranța la risc este definită prin prisma a cinci nivele corespunzătoare, din punct de vedere al tipologiilor, nivelului de agresivitate a strategiilor potențial a fi adoptate.

Aceste nivele sunt:

- conservativ
- moderat conservativ
- moderat
- moderat agresiv
- agresiv

Pornind de la aceste tipologii, Banca își definește un ***nivel de toleranță agregat*** considerat ca ***moderat***.

Nivele de toleranță sunt monitorizate permanent având la bază un sistem de analiză a parametrilor considerați ca « indicatori relevanți » asociați fiecărui risc semnificativ, încadrarea în grilele de evaluare fiind raportată periodic. Evaluarea încadrării în strategia generală privind parametrii de toleranță permite luarea unor decizii rapide de ajustare a politicilor băncii în funcție de evoluțiile înregistrate.

Pragul de semnificație, apetitul la risc cât și toleranța la risc stabilite la nivel global / individual pentru fiecare categorie de risc, au în vedere natura, dimensiunea și complexitatea activităților EximBank, reflectate în nivelul fondurilor proprii raportate la total active, structura depozitelor și în ansamblul tipologiei atragerilor, structura activelor legată de inexistența retail-ului, relaționarea profilului de risc al Băncii cu structura profitului, nivelul de concentrare și sistemul de limitare la risc.

1.2. Calculul cerinței de capital pentru Pilonul I

a. Categoriile de riscuri pentru care EximBank calculează necesar de capital

EximBank asigură existența unui cadru general de desfășurare a activității specifice în corelație cu un nivel al fondurilor proprii care să se situeze în permanență la un nivel cel puțin egal cu suma următoarelor cerințe de capital:

- ⇒ Cerința de capital pentru riscul de credit;
- ⇒ Cerința de capital pentru portofoliul de tranzacționare (când este cazul);
- ⇒ Cerința de capital pentru riscul valutar;
- ⇒ Cerința de capital pentru riscul operațional aferent întregii activități.

b. Tipologia abordărilor folosite de bancă pentru evaluarea cerințelor de capital

În procesul intern de adecvare a capitalului la riscuri și pentru stabilirea unor cerințe de capital intern care să fie conforme cu profilul de risc asumat și mediul în care banca își desfășoară activitatea, banca a avut la bază principiul proporționalității, respectiv dimensiunea și complexitatea operațiunilor, experiența în activitățile pe care le desfășoară, natura acestora, complexitatea structurii organizatorice, calitatea personalului, condițiile economice și mediul concurențial.

În scopul calculării necesarului de capital, EximBank utilizează următoarele tipuri de abordări:

- abordarea standard pentru riscul de credit;
- abordarea standard pentru riscul de piață;
- abordarea de bază pentru riscul operațional;
- abordarea simplă în utilizarea tehnicilor de diminuare a riscului de credit.

Banca a considerat că, pentru celelalte categorii de riscuri pentru care nu calculează la această dată cerințe de capital conform pilonului I, respectiv riscuri de tipul riscului rezidual, de concentrare, reputațional, strategic sau riscul de rată a dobânzii pentru activități în afara portofoliului de tranzacționare, va proceda, în măsura în care va constata că aceste categorii de riscuri au o probabilitate rezonabilă de a se manifesta, la calcularea unor cerințe de capital conform celor stipulate la nivelul procedurilor interne referitoare la calculul cerinței de capital pentru pilonul II (EPACI).

La aceasta data banca dispune de un sistem de calcul ce permite evaluarea cerinței de capital pentru riscul de concentrare, astfel încât în funcție de condițiile concrete de evaluare a portofoliului calculează cerința suplimentară de capital.

c. Specificitatea EximBank în abordarea riscului de piață

În vederea calculării necesarului de capital pentru riscul de piață EximBank are în vedere și existența, în viitor, a unui portofoliu de tranzacționare (*trading book*), respectiv pozițiile deținute cu intenție de tranzacționare, revânzare pe termen scurt și/ sau cu intenția de a beneficia de diferențele pe termen scurt, reale sau așteptate, dintre prețurile de cumpărare și vânzare, sau de pe urma altor variații de preț sau rată a dobânzii.

Acest aspect este precizat în Declarația referitoare la portofoliul de tranzacționare (*trading book*), componentă a Strategiei Băncii de administrare a riscurilor semnificative a băncii.

1.3. Calculul cerinței de capital pentru Pilonul II

În sensul unei desfășurări corecte a evaluării procesului de adecvare a capitalului intern se au în vedere următoarele:

- expunerea Băncii la risc – văzută prin încadrarea, atât în profilul de risc asumat pe fiecare categorie de risc, dar și la nivel agregat;
- dezvoltarea proceselor de identificare, măsurare și control al riscurilor;
- calculul corect al necesarului de capital intern;
- calculul resurselor de capital;
- existența conformității cu standardele impuse de Directivele Europene referitoare la prevederile Acordului de Capital Basel II.

Principiile urmărite sunt:

- existența unei corelații extinse între profilul de risc asumat de EximBank prin strategiile de risc aprobate și tipologia de risc reflectată în managementul de risc, sistemul de „mix” utilizat în

gestionarea riscurilor și nivelul de capital necesar, conform reglementărilor B.N.R. pentru acoperirea riscurilor exprimate;

- acoperirea prin procesul de management, într-o manieră adecvată, a identificării, măsurării și evaluării riscurilor;
- procesul vizează toate aspectele legate de activitatea de *business* privite din punct de vedere al riscurilor asociate, precum și guvernanta internă, inclusiv riscul asociat administrării/ controlului, conformității și auditului intern ;
- principiul proporționalității, urmărit la scară globală, respectiv legătura cu natura, scala, complexitatea și importanța sistemică a EximBank.

Având în vedere tipologia cât și specificitatea activității exprimate la „principiul proporționalității”, EximBank a considerat adecvată utilizarea metodei referitoare la gestionarea EPACI bazându-se pe calculul cerinței minime de capital determinat pentru Pilonul I, la care se adaugă cerința de capital proporțională cu riscurile ce nu sunt cuprinse în Pilonul I.

Calculul de capital intern ce este alocat pentru cerințele Pilonului I este însoțit de un set de proceduri și măsuri cantitative și calitative ce identifică, măsoară, controlează și monitorizează toate riscurile cuprinse în normativele interne privind riscurile semnificative, riscuri gestionabile prin proceduri interne.

Măsurarea riscurilor are în vedere:

- nivelul de complexitate a activității /produselor băncii.
- specificitatea băncii în ceea ce privește atragerea de fonduri, absența retail - ului, dimensiunea portofoliilor, nivelul de concentrare, absența activităților de trading book.
- corelarea apetitului la risc cu nivelul de expunere la risc în contextul evidențierii unui volum al fondurilor proprii ce se situează între 22-25% din total active, respectiv a existenței unui portofoliu care nu va depăși de o manieră semnificativa nivelul fondurilor proprii, într-o perspectivă de un an.
- banca nu utilizează un sistem de asigurare la risc, prin stabilirea unor riscuri, plafoane de risc ce pot fi asigurate prin intermediul unor instituții de profil.

1.4. Planificarea capitalului

Planul de *business* și relaționarea lui cu EPACI are la bază un scenariu de dezvoltare bazat pe următoarele:

- extinderea activității Băncii prin utilizarea de noi produse de finanțare/garantare, volumul valoric de creștere la scară anualizată fiind relativ moderat, mai ales dacă se are în vedere baza de calcul redusă (sub 30% din total active în ceea ce privește portofoliul de credite);
- dispersia riscurilor pe activități este relativ mare în condițiile în care, după cum a fost menționat anterior, ca volum de expunere supus factorilor de risc acestea nu reprezintă - în mod real - un nivel ce poate afecta, de o manieră semnificativă, cerința de capital;
- dispersia riscurilor este realizată prin aplicarea sistemelor de limitare la risc utilizate pentru toate categoriile de risc evidențiate în normativele interne privind riscurile semnificative, sisteme stabilite la nivelul procedurilor și aplicațiilor interne care acoperă expunerile pe țări, sectoare economice, bănci, societăți de asigurare, clienți non-financiari, concentrările pe grupuri de clienți aflați în legătură, colaterale, dar și riscurile operaționale. Concentrarea ca și obiectiv strategic este fundamentată la nivelul sistemelor de limitare, respectiv prin opțiunea strategică validată de organismele interne abilitate în aprobarea ei;
- EximBank își asumă, prin strategia de *business*, un nivel de concentrare pe segmentul APL – urilor, pentru care se consideră necesar a se calcula o cerință de capital suplimentar conform cerințelor impuse în Pilonul II. În 2011 Banca a calculat trimestrial un necesar suplimentar de capital aferent acestui tip de concentrare;
- EximBank consideră necesar a calcula un nivel de capital suplimentar față de cel calculat conform Acordului de capital pentru Pilonul I și pentru existența unor perioade în care portofoliul de credite va consemna un nivel al expunerilor pe termene de peste 5 ani ce

depășește 30% din nivelul fondurilor proprii. Pentru 2011 nu a rezultat un necesar de capital suplimentar în acest scop;

- strategiile EximBank, în ceea ce privește lichiditatea, impactul cursului de schimb-poziții valutare, riscului de dobândă, conexiunea indicatorilor de activitate cu reflectare în profilul de risc al Băncii, evidențiază evoluții în situații de criză, ca de altfel și strategiile și politicile privitoare la Planul de continuitate a afacerii. Modul în care simulările pentru situații de criză sunt determinate și aprobate, respectiv luarea de măsuri în sensul combaterii efectelor adverse sunt precizate în procedurile interne / aplicații specifice;
- în ceea ce privește posibilitatea existenței necesității unor finanțări suplimentare / majorarea fondurilor proprii, EximBank apreciază că nivelul fondurilor proprii, raportat la portofoliile Băncii, reprezintă un nivel acceptabil, dar a întrevăzut și intrevede posibilitatea ca în anumite perioade să apeleze la finanțări în condiții de eficiență și acoperire la risc. În contextul în care experiența ultimilor 5 ani a demonstrat că nivelul maxim al portofoliului de credite al EximBank s-a situat în permanență sub 26% din nivelul activelor, iar planul de *business*, ținând cont de specificul Băncii, nu a prevăzut majorări ale expunerilor din operațiuni de creditare, la nivel de an, care să facă necesară atragerea unor sume suplimentare substanțiale, cerința de capital aferentă expunerilor nu a necesitat majorări ale capitalului Băncii. În perspectiva anului 2012, banca a stabilit prin planul de *business* acordarea unui volum suplimentar de credite și estimează că sursele pentru finanțarea portofoliului de credite pot fi mobilizate, fără a face necesară calcularea unor cerințe suplimentare de capital ;
- luând în considerare cele prezentate, EximBank nu a intenționat și nu intenționează și nici nu a realizat în 2011, nici chiar în perioadele de criză severă ca cele impuse de calculul cerinței de capital sub EPACI ca și variante de simulare, reduceri severe în domeniile principale generatoare de costuri cu impact major în bilanțul EximBank;

1.5. Guvernanța și sistemele de control

Prin structura sa organizațională EximBank dispune de un cadru adecvat și flexibil de monitorizare a riscurilor, aceasta fiind ușor adaptabilă modificărilor intervenite în ceea ce privește tipologia riscurilor asumate prin strategiile de risc ale băncii și la nivelul Normei interne de administrare a riscurilor.

Structurile interne ale băncii dețin roluri bine definite (prin R.O.F.) în ceea ce privește problematica riscurilor pe care o gestionează pe paliere separate:

- structuri care evaluează condițiile globale de mediu, precum și cele specifice ale contrapartidei, acestea fiind structurile care determină pragurile/ limitele până la care banca se poate expune la risc în conformitate cu reglementările în vigoare;
- structuri interne care generează expuneri la risc și care acționează conform procedurilor în ceea ce privește încadrarea la risc în baza analizelor / evaluărilor proprii, acțiune desfășurată în cadrul parametrilor stabiliți prin limitele aprobate;
- structuri care monitorizează expunerile la risc în sensul respectării cerințelor impuse de sistem;
- structuri de avizare și aprobare realizate în conformitate cu reglementările B.N.R. în vigoare;
- structuri de control și audit intern având funcționalități specifice pe linia verificării și auditării proceselor de evaluare / limitare/ monitorizare / aprobare a expunerii băncii la riscuri.

Atribuțiile specifice ce revin acestor structuri sunt stabilite prin proceduri interne generale și specifice ce respectă reglementările B.N.R. în domeniu.

Procesul de control este detaliat la nivelul procedurii interne generale având totodată și o separare a sarcinilor pe tipologiile de riscuri evidențiate la nivelul fiecărei structuri.

Procesul de verificare / control intern se desfășoară la rândul lui pe mai multe paliere:

- autocontrolul executat la nivelul fiecărei structuri, stabilit printr-un proces de control încrucișat realizat de către personalul de execuție și validat de conducătorul structurii, aspect specificat în proceduri;
- controlul indirect, realizat de structurile cu atribuții de monitorizare;
- controlul exercitat prin procesul de administrare a riscurilor la nivelul băncii;

- controlul de conformitate, inclusiv cel pe baze periodice;
- evaluările realizate de structura cu atribuții de audit pe linia specifică de urmărire a aspectelor legate de problematica riscurilor.

Comitetele ce funcționează la nivelul băncii: Comitetul de audit, Comitetul de Credite, Comitetul de Administrare a Activelor și Pasivelor, Comitetul de Administrarea a Riscurilor, prin atribuțiile pe care le au, prezintă un mod concret de evaluare a factorilor de risc ce le sunt prezentați spre avizare, acționând de o manieră concretă în limitarea expunerii la risc a băncii, în contextul respectării cadrului de reglementare existent.

1.6. Coordonatele de bază ale procesului de administrare a riscurilor

Caracteristicile de bază ale administrării riscurilor constau în:

- identificarea riscurilor cu care EximBank se confrunta / se poate confrunta în viitor;
- estimarea cât mai fidelă a posibilitatii producerii acestor riscuri;
- determinarea relațiilor de interdependență între riscurile identificate;
- identificarea factorilor de cauzalitate pentru fiecare categorie de risc în vederea delimitării posibilelor efecte adverse asupra activității de ansamblu a EximBank;
- identificarea categoriilor de activități care generează cel mai mare risc în cadrul EximBank și redistribuirea ponderilor acestora astfel încât să se obțină minimizarea riscului general pe ansamblul instituției.

Identificarea riscurilor cu impact semnificativ asupra activității EximBank este realizată prin elaborarea Politicilor și Strategiilor specifice enunțate mai sus.

Evaluarea prin utilizarea de modelele de cuantificare a riscurilor are în vedere următoarele categorii de variabile:

- (a) *controlabile*: valoarea de activ/pasiv/extrabilanțier a angajamentului/creanței, structura acestora, clauze contractuale asigurătorii, etc.;
- (b) *necontrolabile*: condiții economice generale, evenimente defavorabile (procese juridice, dezastre naturale, acte teroriste, etc.).
- (c) *reziduale*: riscul ca tehnicile recunoscute de diminuare a riscului de credit utilizate de către instituția de credit să fie mai puțin eficiente decât se așteaptă.

Administrarea / monitorizarea riscurilor în activitatea EximBank are trei componente principale:

- (a) *Selecția* reprezintă identificarea riscurilor posibile și selectarea celor pe care EximBank este dispusă să și le asume în vederea atingerii obiectivelor strategice propuse;
- (b) *Compensarea* reprezintă identificarea structurii, calității și valorii garanțiilor sau modalităților de acoperire a riscurilor precum și cuantificarea prețului pe care EximBank îl atribuie fiecărei categorii de risc asumate în urma selecției (pe ansamblul activității), în corelație atât cu dimensiunea riscului, cât și cu obiectivele politicii sale financiare. EximBank urmărește cuantificarea dinamicii riscului, a probabilității de variație a riscului față de valoarea estimată la un moment dat, pentru a o putea compensa prin preț. În acest sens, se au în vedere diferențele între viteza modificărilor care pot surveni în riscurile structurale (mai lente) și cele aferente riscurilor de conjunctură (prin natura lor, foarte abrupte).
- (c) *Modificarea* reprezintă procesul prin care EximBank utilizează următoarele tehnici de modificare a gradului de risc la care poate fi expusă:

- *Diversificarea* tipurilor de risc asumate sau a entităților de risc față de care apare expunerea;

- *Asigurarea împotriva efectelor generate de producerea riscurilor;*
- *Tehnici de acoperire pe piața interbancară sau bursieră (hedging – contracte options sau futures; swap);*
- *Renegocierea:* urmărește modificarea condițiilor inițiale ale contractelor în vederea minimizării riscurilor deja asumate. Este foarte important în administrarea riscului ca această soluție să nu fie adoptată numai pentru angajamentele generatoare de expuneri deja calificate ca fiind neperformante, ci să fie utilizată pe parcursul monitorizării angajamentelor pentru a contribui la anticiparea și evitarea sau minimizarea efectelor unor posibile evenimente cu efecte negative asupra activității.

Mentinerea sub control / diminuarea riscurilor urmărește derularea procesului de administrare a riscurilor în condiții de eficiență, precum și obținerea de informații corecte, relevante și complete necesare formulării deciziilor de către organele competente, are la bază următoarele principii:

- a. evaluarea sistematică a riscurilor, având în vedere atât interdependențele dintre acestea, cât și efectele evoluției acestora în situații de criză;
- b. mentinerea unui circuit eficient al informațiilor și documentelor referitoare la identificarea, evaluarea, monitorizarea riscurilor atât la nivelul structurilor organizatorice ale EximBank, cât și la nivelul Băncii;
- c. evaluarea sistematică a aplicării procedurilor stabilite pentru administrarea riscurilor și, după caz, corectarea deficiențelor constatate;
- d. prevenirea intrării în relații de afaceri cu persoane implicate în activități de natură infracțională sau frauduloase.

1.7. Abordarea riscului de credit

Administrarea riscului în activitatea de finanțare în EximBank are trei componente principale analizate/detaliat la nivelul procedurilor generale, respectiv: selecția, compensarea și modificarea.

a. Riscul de credit pe contrapartidă nebancară

Limitarea la risc - în vederea păstrării sub control a riscurilor față de contrapartide comerciale EximBank dispune de un sistem de limite de expunere definite în cadrul reglementărilor interne aferente acestui domeniu. Sistemul de limite face referire la fondurile proprii ale EximBank.

Identificarea/evaluarea riscurilor - analiza solicitărilor individuale de credit pentru clienții non-financiari se realizează în conformitate cu prevederile reglementărilor interne aferente acestui domeniu, avându-se în vedere:

- analiza aspectelor financiare;
- analiza aspectelor nefinanciare;
- încadrarea clientului în clase de performanță / rating extern, după caz;
- analiza riscurilor asociate unor factori colaterali, precum și încadrarea în limitele de expunere stabilite prin reglementările în vigoare;
- analiza aspectelor legate de nivelul expunerii față de clienții ce formează grup de clienți aflați în legătură, sectorul economic, țară/zonă geografică.

b. Riscul de credit pe contrapartidă financiară

Limitarea la risc - în vederea păstrării în palierele asumate a riscurilor față de contrapartide financiare EximBank dispune de un sistem de limite de expunere definite în baza unor reglementări interne, acestea fiind diferențiate pe bănci/ societăți de asigurare și fonduri de garantare. Sistemul de

limite face referire la fondurile proprii ale EximBank, ținând seama și de parametri funcționali ai respectivelor entități. Aplicațiile ce gestionează aceste limite și procedurile interne ce reglementează modul de aplicare și urmărire a limitelor se regăsesc la nivelul structurii organizatorice ce asigură un management unitar al riscurilor la nivelul EximBank.

Identificarea/evaluarea riscurilor - analiza expunerilor individuale de credit pentru clienții financiari se realizează în conformitate cu prevederile reglementărilor interne, avându-se în vedere:

- analiza aspectelor financiare /nefinanciare;
- încadrarea clientului financiar în clase de performanță/ rating extern, după caz;
- analiza riscurilor asociate unor factori colaterali, precum și încadrarea în limitele de expunere stabilite;
- analiza aspectelor legate de nivelul expunerii față de clienții ce formează „grup de clienți aflați în legătură”.

c. Riscul de concentrare asociat riscului de credit

Administrarea individuală a fiecărui element din structura portofoliului (credite și garanții colaterale) se extinde la nivel global, aplicând principiile diversificării riscurilor intrinseci și de **concentrare** în cadrul portofoliului.

Analiza gradului de diversificare și de concentrare pe portofoliul de credite vizează expunerile pe:

- sectoare economice;
- țări și zone geografice, luând în considerare riscurile datorate condițiilor economice generale;
- clase de risc, în vederea păstrării sub control a profilului de risc asumat;
- garanții colaterale;
- produse bancare specifice.

Modul în care procesul de monitorizare a riscului de concentrare se desfășoară la nivelul băncii este stabilit la nivel procedural, fiind distribuit ca mod de analiză și urmărire între structurile implicate în gestionarea următoarelor riscuri, astfel:

c1. Abordarea riscului de sector

Limitarea expunerii aferente sectoarelor economice se regăsește în cadrul *Procedurii de calcul a limitelor de expunere pe sectoare pentru activitățile în nume și cont propriu ale EximBank* care pot constitui expunere la riscuri, gestionate la nivelul Direcției de Administrare a Riscurilor.

Evaluarea riscului de sector are ca scop alocarea optimizată a fondurilor pentru clienții aparținând unor sectoare economice cu un nivel acceptabil al riscului, respectiv pentru societăți aparținând acelor sectoare economice cu o perspectivă de dezvoltare echilibrată. În acest mod se urmărește o minimizare a riscurilor băncii și orientarea eforturilor acesteia în susținerea unor companii aparținând unor sectoare viabile, în contextul în care se evită în bună măsură apariția riscului de concentrare.

c2. Abordarea riscului de țară și zonă geografică

Limitarea expunerilor pentru statele față de care se generează aceste expuneri, evitându-se în acest fel concentrarea riscului pe anumite zone, având în vedere specificul activității EximBank de a sprijini exporturile românești pe piețe cu risc, dar cu oportunități de afaceri ridicate, se face pe bază de proceduri adecvate de abordare a riscului de țară, inclusiv prin stabilirea de limite de expunere având la baza convergența acestor atribute. Prin acest demers se urmărește păstrarea sub control a riscului asociat riscului de credit, care este determinat de condițiile economice, sociale și politice ale țării față de care se generează expunerea.

Scopul stabilirii plafoanelor și, respectiv, a limitelor de expunere la riscul de țară este acela de a evita asumarea permanentă și nediscriminată a unor riscuri – și implicit, a unor pierderi, și acceptarea în cadrul strategiei Băncii a unor eventuale pierderi calculate (specifice unei instituții de tip EximBank) în schimbul cărora va fi sprijinit accesul exportatorilor români pe piețe care, în ciuda riscurilor ridicate, oferă oportunități deosebite.

Evaluare - Sistemul stabilirii de limite de expunere la riscul de țară permite, prin construcția sa, introducerea de parametri de calcul care să permită opțiunea strategică a Comitetului de Administrare a Riscurilor și respectiv a Consiliului de Administrație în contextul unei politici globale guvernamentale existente.

c3. Abordarea problematicii riscurilor datorate expunerilor pe produse bancare specifice

Scopul stabilirii de limite pe produse bancare specifice în cadrul EximBank este de a limita nivelul unei expuneri excesive pe anumite produse de impact, în contextul în care factorii de mediu economic/ conjuncturali ar putea afecta de o manieră mai severă expunerile băncii pe o anumită categorie de produse. La bază, se are în vedere asigurarea unei dispersii rezonabile în ceea ce privește expunerea la risc așa cum este definită de cadrul de reglementare BNR.

Evaluare - Aceste elemente se concretizează în rapoarte și analize care stau la baza stabilirii limitei pe produs bancar sub forma unui nivel procentual de expunere raportat la portofoliul existent.

Criteriile care sunt avute în vedere la stabilirea limitelor pe produse:

- nivelul de complexitate al produsului și al riscurilor induse;
- nivelul estimat al expunerii medii pe client;
- nivelul surselor disponibile;
- raportul profit / risc-costuri estimate;
- nivelul maxim al limitei pe un produs bancar nu va putea depăși referințele procentuale stabilite stabilite la nivel procedural.

d. Riscul de transfer este analizat ca posibilitate de expunere la pierderi ce pot apărea atunci când agenții economici privați nu își pot îndeplini obligațiile de plată externe în valută datorită reglementărilor guvernamentale sau legislative restrictive apărute pe parcursul derulării afacerii în țara respectivă. Riscul de transfer este evidențiat în mod distinct în rapoartele de analiză ce vizează evoluțiile dintr-o țară, banca dispunând de un sistem continuu de urmărire a acestui tip de risc.

e. Instrumente de monitorizare a riscului de credit la nivel de portofoliu

La nivelul întregului portofoliu de active purtătoare de risc de credit, monitorizarea riscului de credit se realizează prin următoarele instrumente:

- indicatorii privind calitatea activelor calculați după metodologia CAAMPL;
- indicatorii de solvabilitate (rata datoriilor pe termen mediu și lung, gradul de îndatorare);
- structura portofoliului de credite în funcție de performanța financiară a clienților nebancari și calitatea garanțiilor;
- expunerile mari față un client sau de grupuri reprezentând un „grup de clienți aflați în legătură”;
- informări asupra problemelor și evoluțiilor semnificative care ar putea influența profilul de risc de credit.
- simulări și scenarii de criză cu impactare asupra portofoliului;
- un proces continuu de evaluare a garanțiilor și a riscului rezidual cu efecte în privința acoperirii la risc;
- utilizarea unui sistem de clasificare a activelor care este conform cu natura, dimensiunea și complexitatea Băncii;
- identificarea și administrarea activelor problemă, ca proces continuu în cadrul administrării riscului de credit, se desfășoară în conformitate cu prevederile reglementărilor interne specifice.

f. Profilul de risc al portofoliului de credite al EximBank

Identificare - Profilul de risc al portofoliului de credite EximBank reprezintă un proces de distribuire a creditelor acordate și a celor ce urmează a fi acordate, considerand totodata și garantiile asociate, pe cele cinci niveluri de risc:

- risc scăzut
- mediu - scăzut
- risc mediu
- mediu - ridicat
- risc ridicat

prin stabilirea unor limite de expunere la riscurile implicate de activitatea de creditare.

Evaluare - În vederea desfășurării unei activități prudențiale, caracterizată prin urmărirea și controlul permanent al limitelor de expunere la riscul asociat portofoliului de credite, se va utiliza un sistem intern de evaluare a riscului de credit.

Profilul de risc asumat - În conformitate cu încadrarea portofoliului în structura menționată, EximBank își asumă gestionarea unui portofoliu de credite cu un risc asociat considerat a fi **mediu - ridicat**.

Limitare - Conform strategiei asumate o structură de risc a portofoliului de credite prin prisma profilului de risc acceptat de Bancă este una medie ridicata, urmarind ca nivelul coeficientului de ajustare la *default* asociat matricei clase de performanta / clasa de garanție să se situeze în marja de 9,95-12,15 corespunzatoare acestei încadrări (detaliere la nivelul procedurilor interne) anticipând astfel posibilitatea ca pe anumite perioade portofoliul să indice o încadrare în zona de risc mediu ridicat ca urmare a unor efecte depreciative venite din piața care să afecteze nivelul de performanță / capacitatea de rambursare a clienților băncii.

În contextul urmării încadrării în profilul de risc asumat, Banca își stabilește un nivel al **apetitului la risc** aferent riscului de credit până la un prag echivalent a 10% din fondurile proprii, astfel încât aceasta să acopere toate categoriile de riscuri ce se circumscriu riscului de credit, în măsura în care acestea pot avea loc cu un anumit nivel de simultaneitate, reflectată de contextul general de criză prin care trece economia. Banca definește nivele de apetit la risc și toleranțe la risc pentru fiecare categorie de risc semnificativ ce se circumscrie riscului de credit. Nivelul apetitului la risc este asumat și prin prisma misiunii Băncii în aceasta perioadă legată de necesitatea implementării strategiei guvernamentale referitoare la susținerea economiei de către sistemul bancar.

Toleranța la risc pentru riscul de credit, reflectă la rândul ei, poziția Băncii raportată la strategia guvernamentală a momentului, nivelul de toleranță asumat fiind unul „*moderat-agresiv*”.

1.8. Riscul de piață

Riscul de piață este determinat de riscul de preț, riscul valutar și riscul ratei dobânzii. Întrucât EximBank nu tranzacționează valori mobiliare, mărfuri și instrumente financiare derivate, se poate considera ca riscul de preț nu reprezintă un risc specific pentru Bancă. Pornind de la această premisă, administrarea riscului de piață la nivelul EximBank are în vedere monitorizarea riscului valutar și cel de rată a dobânzii (pentru operațiunile din *banking book*).

a. Riscul valutar

Administrarea riscului valutar în EximBank are scop preventiv, în sensul evitării expunerii băncii la un risc valutar mai mare decât cel asumat.

Profilul de risc stabilit de Bancă în domeniul *riscului valutar* este **scăzut** având în vedere că Banca nu efectuează operațiuni în valută de valori semnificative ca pondere în totalul activelor.

Apetitul la risc aferent *riscului valutar* ca și componentă a riscului de piață este asumat de banca în limita a 2% din fondurile proprii.

Toleranța la risc pentru *riscul valutar* este subordonată obiectivului de a reduce la maxim expunerea băncii la efectele acțiunii acest risc, nivelul de toleranță stabilit fiind unul „**moderat conservativ**”

Identificare - principalele surse generatoare de risc valutar sunt considerate: operațiunile de schimb valutar efectuate atât în nume propriu cât și cele dispuse de clienții băncii, precum și operațiunile interne de înregistrare a veniturilor și cheltuielilor băncii în valută.

b. Riscul ratei dobânzii

Administrarea riscului ratei dobânzii în EximBank urmărește evitarea expunerii băncii la un risc al ratei dobânzii mai mare decât cel asumat. În accepțiunea băncii, reprezintă riscul ca variațiile ratelor de dobândă, prin necorelarea activelor cu pasivele purtătoare de dobândă, să conducă la diminuarea rezultatelor financiare ale băncii.

Profilul de risc stabilit de Bancă în domeniul riscului ratei dobânzii este **mediu** în contextul structurii patromoniului băncii respectiv a componenței activelor și pasivelor purtătoare de dobânzi.

Apetitul la risc aferent *riscului ratei dobânzii* este asumat de banca în limita a 8% din fondurile proprii.

Toleranța la risc pentru *riscul ratei dobânzii* este subordonată obiectivului de a menține la un nivel controlabil expunerea băncii la efectele acțiunii acest risc, nivelul de toleranță stabilit fiind unul „**moderat agresiv**”

Evaluarea - în raport cu structura actuală a bilanțului băncii, ca active și pasive purtătoare de dobânzi și a tipologiei produselor și contractelor în derulare, EximBank recunoaște ca sursă imediată și semnificativă de risc pentru bancă, riscul de revizuire a ratei dobânzii (*repricing risk*), pe baza lui construind și indicatorul relevant pentru evaluarea riscului de rată a dobânzii: *modificarea valorii economice*.

1.9. Riscul de lichiditate

Administrarea riscului de lichiditate are ca obiectiv menținerea unui raport optim între lichiditatea efectivă și obiectivele de profitabilitate, cu respectarea cerințelor de prudențialitate referitoare la rezervele minime obligatorii și indicatorii de lichiditate reglementați.

Profilul de risc stabilit de Bancă în domeniul riscului de lichiditate este **mediu** în contextul profilului predominant excedentar ca lichiditate al băncii dar ținând cont și de conjunctura actuală a piețelor pe care banca acționează și de obiectivele stabilite prin strategia de afaceri a băncii.

Toleranța la risc pentru *riscul de lichiditate* este subordonată obiectivului de a menține la un nivel controlabil expunerea Băncii la efectele acțiunii acestui risc, nivelul de toleranță stabilit fiind unul „*moderat*”.

Limitare: Pentru a limita riscul de lichiditate în cele două dimensiuni ale sale, banca utilizează:

1. un sistem de limite ale pozițiilor de lichiditate, zilnice și pe un orizont de timp prestabilit, încadrate într-un sistem de nivele de toleranță la risc;
2. un stoc de active de calitate, lichide, negrevate de obligații, compus din titluri de stat, în scopul de a acționa ca rezerve de lichiditate, pentru obținerea de finanțare garantată de tipul: *intraday*, *overnight*, credite colateralizate, vânzări reversibile (*repo*).

1.10. Riscul operațional

În sensul asigurării unei evaluări profunde, implicit mai corecte și a unei monitorizări atente a evenimentelor de risc operațional la nivelul EximBank, elementele de risc operațional sunt evidențiate pe tipuri de activități (*business lines*). Criteriul de alocare a activităților în aceste categorii standard este cel al produselor/serviciilor bancare.

Riscul juridic și **riscul de personal** sunt tratate de EximBank, ca fiind componente de bază ale riscului operațional.

Riscurile proprii sistemelor informatice sunt tratate distinct, prin Politicile și Planurile de securitate elaborate pentru sistemele respective. Totodată aspecte de bază ale riscului operațional asociat sistemelor informatice sunt dezvoltate la nivel procedural de către Direcția Informatică, inclusiv la nivelul planurilor de continuitate al afacerii.

Profilul de risc asumat - Având în vedere gradul de complexitate al activității EximBank, volumul de activitate, structura de personal, nivelul de informatizare, complexitatea procedurilor de monitorizare și control și celelalte aspecte intrinseci legate de politica de risc a Băncii se consideră că riscul operațional acceptat de către EximBank este unul **mediu**.

Apetitul la risc aferent riscului operațional asumat de Bancă este în limita a 3,5% din fondurile proprii.

Toleranța la risc pentru riscul operațional este definită de Banca, ca fiind „*moderată*”

Limitarea – în contextul monitorizării unui număr de indicatori stabiliți la nivel procedural, EximBank dispune de un sistem de limite impuse la nivelul de oscilație al acestora, cu stabilirea pragurilor de nivel de acceptanță.

1.11. Riscul necontrolabil

EximBank abordează riscurile necontrolabile cu scopul de a se asigura reintegrarea procedurilor, aplicațiilor, operațiunilor, sistemelor, rețelelor și facilităților care sunt critice pentru continuarea activității. Banca dispune de o procedură de identificare, evaluare și monitorizare a riscurilor necontrolabile.

Profilul de risc aferent riscului necontrolabil acceptat de către EximBank este unul **mediu**.

Apetitul la risc aferent riscului necontrolabil asumat de Bancă este în limita a 3,5% din fondurile proprii.

Toleranța la risc pentru riscului necontrolabil este definită de Bancă, ca fiind „**moderată**”

Evaluarea acestui tip de riscuri are loc prin declararea și estimarea extinderii, în contextul specificării condițiilor în care starea de urgență este instaurată și identificarea persoanelor care o pot declara oficial și extinderea, respectiv specificarea condițiilor în care starea de urgență este considerată că s-a extins și identificarea persoanelor responsabile.

Banca și-a evaluat gradul de expunere față de riscurile necontrolabile identificate și a decis nivelul de risc acceptabil, exprimat la un nivel echivalent a maxim 3,5% din fondurile proprii necesare acoperirii pierderilor potențiale datorate acestui tip de riscuri, cu respectarea reglementărilor în vigoare .

În sensul asigurării unei evaluări mai detaliate, deci implicit mai corecte a evenimentelor de risc din segmentul celor necontrolabile la nivelul Băncii, acestea sunt evidențiate pe tipuri de activități. Banca a elaborat politici și proceduri de administrare a riscurilor necontrolabile, specifice domeniilor de activitate; acestea constituind elementele de referință pentru activitatea de control.

1.12. Riscul rezidual

În accepțiunea EximBank, riscul rezidual este tratat ca totalitatea riscurilor care apar ca urmare a faptului că tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate sunt mai puțin eficiente decât se aștepta, respectiv a riscurilor decurgând din utilizarea garanției reale, inclusiv riscul nerealizării sau al realizării incomplete a garanției reale, riscurile de evaluare, riscurile asociate cu încetarea contractului de garanție, riscul de concentrare generat de utilizarea garanției reale.

Evaluarea riscului rezidual - În scopul unei evaluări corecte a dimensiunii riscului rezidual ca urmare a folosirii tehnicilor de diminuare a riscului de credit, EximBank folosește un set de tehnici, care vin în completarea măsurilor și acțiunilor întreprinse în acest sens de către bancă, măsuri care vizează și riscurile asociate colateralizării.

Pe baza datelor privitoare la garanții/colaterale și la portofoliu, trimestrial este analizat impactul pe care condițiile din piață referitoare la acoperirea cu garanții a expunerilor îl generează asupra băncii. Analiza face referire la dimensiunea și structura portofoliului, la acoperirea cu garanții a expunerilor, la tipologia garanțiilor, la nivelul de acoperire cu garanții acceptat de bancă, la măsura în care acestea pot fi afectate de evoluțiile pieței și la corelarea acestor informații cu nivelul de impactare raportat la nivelul fondurilor proprii.

Raportul de analiză / aplicația de gestionare a riscului asociat deprecierei valorii de garanție are în vedere și impactarea în cazul unor scenarii de criză, cu evidențierea necesarului suplimentar de garanții, numărul creditelor afectate de neacoperirea cu garanții și în ce măsură, categoriile de credite afectate, cerința de capital după caz.

Profilul de risc aferent riscului rezidual acceptat de către EximBank este unul **mediu**.

Apetitul la risc aferent riscului rezidual asumat de Bancă este în limita a 7% din fondurile proprii.

Toleranța la risc pentru riscul rezidual este definită de Bancă, ca fiind „**moderată**”

Principiile utilizate de bancă în acceptarea garanțiilor colaterale

Garanțiile acceptate de EximBank pot fi reale și/sau personale.

Garanțiile reale reprezintă acele mijloace juridice de garantare a obligațiilor, prin afectarea specială a unui bun sau mai multor bunuri ale debitorului sau ale altei persoane, în vederea asigurării executării obligației garantate. Tipuri de garanții reale acceptate de bancă sunt următoarele: garanții reale mobiliare (ipoteci mobiliare asupra conturilor, fondului de comerț, creanțelor, gajuri asupra depozitelor colaterale, etc) și garanții reale imobiliare (ipoteci imobiliare asupra imobilelor ușor vandabile de tipul proprietăților imobiliare locative sau comerciale situate în zone semicentrale ale localităților și alte tipuri de proprietăți comerciale vandabile).

Garanțiile personale sunt de tipul fidejusiunii sau cauțiunii. Alte tipuri de garanții constau în: avaluri, scrisori de garanție de plată, scrisori de angajament, garanțiile fondurilor de garantare, garanții emise de EximBank în nume și cont stat, polițe de asigurare pentru garantarea riscului de neplată.

Angajamentul poate fi constituit din unul sau mai multe tipuri de garanții colaterale (mix de garanții).

Evaluarea garanțiilor colaterale se realizează de către evaluatori interni sau externi agreați de EximBank, membrii ANEVAR, în baza “*Standardelor Internaționale de Evaluare*” și cu respectarea “*Ghidului privind evaluarea pentru garantarea împrumuturilor ANEVAR 2011*”, precum și cu respectarea celorlalte prevederi legale în domeniu.

Pentru diminuarea riscului în recuperarea creditelor acordate, beneficiarii de credite sunt obligați să asigure la o societate de asigurări, toate bunurile aduse în garanție colaterală, inclusiv pe cele cumpărate și/sau realizate din credit, iar drepturile care decurg din polițele de asigurare sunt cesionate în favoarea EximBank.

Garanțiile colaterale constituite de clienți în favoarea EximBank se clasifică în clase de risc, în funcție de siguranța și rapiditatea recuperării sumelor datorate, în cazul executării garanției, motivată de nerambursarea datoriei conform contractului de credit/mandat.

Pentru toate tipurile de garanții colaterale acceptate de EximBank se stabilește valoarea justă care constă în valoarea de piață furnizată de raportul de evaluare sau valoarea creanței cedate, determinată pe bază de factură, contract, titlu de credit, etc.

Valoarea admisă în garanție (valoarea de garanție) se determină prin aplicarea la valoarea garanției a unui procent stabilit de admitere în garanție. Procentul de admitere în garanție se încadrează între anumite limite, în funcție de tipul de garanție și de evoluțiile previzionate ale pieței în ceea ce privește vandabilitatea, siguranța și rapiditatea recuperării sumelor datorate.

1.13. Riscul asociat proceselor de externalizare

Prin politica sa preventivă, banca are drept obiectiv identificarea, evaluarea, monitorizarea și controlul riscurilor care pot apărea în cazul externalizării unor activități, în vederea îndeplinirii misiunii sale și realizării obiectivelor sale strategice în condiții de eficiență.

Evaluarea -Factorii care influențează managementul riscurilor asociate activităților externalizate la nivelul Băncii și care trebuie determinați de către structurile din Bancă, conexe procesului de externalizare respectiv, includ :

- Impactul financiar, reputațional și operațional pe care îl poate avea asupra EximBank neîndeplinirea în mod adecvat a activității de externalizate de către prestatorul de servicii;
- Potențialele pierderi pe care prestatorul de servicii le poate aduce EximBank și clienților săi;
- Gradul de dificultate și durata necesară pentru a selecta un prestator de servicii alternativ sau pentru a relua desfășurarea activității pe cont propriu, dacă este cazul;
- Menținerea sub control a riscurilor, în cazul colaborării între mai mulți prestatori de servicii care conlucrează pentru finalizarea unei soluții complete de externalizare.

Profilul de risc aferent riscului asociat activităților externalizate acceptat de către EximBank este unul **mediu**.

Apetitul la risc aferent riscului asociat activităților externalizate asumat de Bancă este în limita a 2,5% din fondurile proprii.

Toleranța la risc pentru riscul asociat activităților externalizate este definită de Bancă, ca fiind „*moderată*”

Atribuții și competențe pe linia administrării riscurilor asociate activităților externalizate revin structurilor interne inițiatore a externalizării de activități și care asigură legătura cu prestatorii de servicii, monitorizând derularea și integrarea activității acestora în ansamblul acțiunilor băncii, urmărind respectarea procedurilor interne privind acest tip de activități, concomitent cu îmbunătățirea acestor proceduri în măsura în care experiența sau reglementările legale în vigoare aduc în atenție elemente noi.

1.14. Riscul strategic

Riscul strategic este definit / înțeles ca fiind riscul actual sau viitor de afectare negativă a profiturilor și capitalului determinat de schimbări în mediul de afaceri sau de decizii de afaceri defavorabile, de implementare neadecvată a deciziilor, sau de lipsa de reacție la schimbările din mediul de afaceri.

Identificarea -Procesul de identificare a riscului strategic este urmărit la nivel de Bancă printr-un sistem de repere / indicatori de referință care permit evidențierea derapajelor în asumarea strategiilor având ca acoperire un interval de timp delimitat.

Reperete principale în acest proces care sunt analizate prin raportarea la nivelul marcat în strategii sunt:

- nivelul de afectare al portofoliului de către factorii de risc;
- nivelul concentrărilor de risc raportat atât la portofoliu cât și la fondurile proprii;
- profitabilitatea înregistrată;
- evoluția principalilor indicatori de eficiență;
- încadrarea în profilul de risc asumat.

Evaluarea / Reducerea impactului riscului strategic - Atribuții și competențe pe linia reducerii impactului riscului strategic sunt alocate structurilor din Bancă ce activează atât pe linia planificării/bugetării cât și pe cea a riscurilor semnificative, fapt evidențiat la nivel procedural.

Acțiunea de reducere a acestui tip de risc are în vedere mai multe praguri de aplicare:

- analiza condițiilor/ cauzalității modificării de strategie;
- motivația variațiilor de performanță ca urmare a aplicării strategiilor;
- abordarea problemelor ce țin de slăbiciunile strategiilor alese și asupra riscurilor asumate;
- evaluarea condițiilor interne / instituționale ce pot fi afectate de implementarea strategiilor, evaluarea costurilor, inclusiv a celor privind asumarea riscurilor;
- evidențierea modului în care țintele strategice și obiectivele sunt conforme cu misiunea Băncii, dimensiunea acesteia cu profilul, apetitul și toleranța la risc;
- analizarea modului în care, în urma aplicării strategiilor, structura de personal, factorii tehnologici, finanțarea și resursele de capital, au dobândit prioritizarea necesară implementării respectivelor strategii și dacă au fost într-adevăr compatibile cu aceasta;

Având în vedere caracteristicile și specificitatea Băncii evidențiate la nivelul prezentei strategii, inclusiv poziția Băncii și relaționarea sa cu politica guvernamentală în domeniu, profilul de risc asociat riscului strategic asumat de Bancă este un **profil de risc mediu**.

Apetitul la risc aferent riscului strategic asumat de Banca este în limita a 2,5% din fondurile proprii.

Toleranța la risc pentru riscul strategic este definită de Bancă, ca fiind „*moderată*”

1.15. Analiza de ansamblu a riscurilor în EximBank

În cadrul activității de administrare a riscurilor în EximBank, se urmăresc, prin intermediul analizelor specifice:

- interdependența între riscurile semnificative existente la nivelul băncii;
- influențele schimbării profilurilor unor riscuri (în baza deciziilor luate de conducerea băncii privind obiectivele și măsurile stabilite prin strategiile și politicile în domeniu) asupra evoluției celorlalte riscuri;
- efectele introducerii de produse/activități noi în activitatea desfășurată în EximBank asupra fiecărui risc semnificativ în parte și asupra interdependenței dintre acestea.

2. METODOLOGII DE ADMINISTRARE A RISCURILOR

A. METODOLOGII UTILIZATE LA NIVELUL PORTOFOLIILOR

a. Încadrarea portofoliului de credite în profilul de risc asumat

Pentru determinarea profilului de risc la nivelul portofoliului de credite, EximBank utilizează un sistem de rating sub formă de matrice bidimensională. La calcularea acestui rating se iau în considerare performanța financiară (PF) și clasa de risc de garanție (RG);

Semnificația încadrării pe clase de rating intern al riscului:

A1 = capacitate foarte bună de rambursare la scadență, suplimentată de o acoperire cu garanții cu lichiditate ridicată, risc global foarte redus asumat de Bancă

A2 = capacitate de rambursare foarte bună la scadență, suplimentată de o acoperire cu garanții cu lichiditate bună, risc global foarte redus asumat de Bancă

A3 = capacitate de rambursare foarte bună la scadență, suplimentată de o acoperire cu garanții cu lichiditate moderată, risc global mediu - redus asumat de Bancă

A4 = capacitate de rambursare foarte bună la scadență, suplimentată de o acoperire cu garanții cu lichiditate modestă, risc global mediu asumat de Bancă

B1 = capacitate bună de rambursare la scadență, suplimentată de o acoperire cu garanții cu lichiditate ridicată, risc global foarte redus asumat de Bancă

B2 = capacitate bună de rambursare la scadență, suplimentată de o acoperire cu garanții cu lichiditate bună, risc global mediu - redus asumat de Bancă

B3 = capacitate bună de rambursare la scadență, suplimentată de o acoperire cu garanții cu lichiditate moderată, risc global mediu - redus asumat de Bancă

B4 = capacitate bună de rambursare la scadență, suplimentată de o acoperire cu garanții cu lichiditate modestă, risc global mediu asumat de Bancă

C1 = capacitate modestă de rambursare la scadență, vulnerabilitate la șocurile pieței, suplimentată de o acoperire cu garanții cu lichiditate ridicată, risc global mediu - redus asumat de Bancă

C2 = capacitate modestă de rambursare la scadență, vulnerabilitate la șocurile pieței, suplimentată

de o acoperire cu garanții cu lichiditate bună, risc global mediu asumat de Bancă

C3 = capacitate modestă de rambursare la scadență - vulnerabilitate la șocurile pieței, suplimentată de o acoperire cu garanții cu lichiditate moderată, risc global mediu asumat de Bancă

C4 = capacitate modestă de rambursare la scadență, vulnerabilitate la șocurile pieței, suplimentată de o acoperire cu garanții cu lichiditate modestă, risc global mediu-ridicat asumat de Bancă

D1 = capacitate mediocră de rambursare la scadență, vulnerabilitate ridicată la șocurile pieței, suplimentată de o acoperire cu garanții cu lichiditate ridicată, risc global mediu asumat de Bancă datorat garanțiilor

D2 = capacitate mediocră de rambursare la scadență, vulnerabilitate ridicată la șocurile pieței, suplimentată de o acoperire cu garanții cu lichiditate bună, risc global mediu-ridicat asumat de Bancă

D3 = capacitate mediocră de rambursare la scadență, vulnerabilitate ridicată la șocurile pieței, suplimentată de o acoperire cu garanții cu lichiditate moderat, risc global mediu-ridicat asumat de Bancă

D4 = capacitate mediocră de rambursare la scadență, vulnerabilitate ridicată la șocurile pieței, suplimentată de o acoperire cu garanții cu lichiditate modestă, risc global ridicat asumat de Bancă

E1 = risc ridicat de nerambursare la scadență, vulnerabilitate ridicată la șocurile pieței, recuperare susținută de o acoperire cu garanții cu lichiditate ridicată, risc global mediu-ridicat asumat de Bancă datorat garanțiilor

E2 = risc ridicat de rambursare la scadență, vulnerabilitate ridicată la șocurile pieței, recuperare susținută de o acoperire cu garanții cu lichiditate bună, risc global ridicat asumat de Bancă

E3 = risc ridicat de rambursare la scadență, vulnerabilitate ridicată la șocurile pieței, recuperare susținută de o acoperire cu garanții cu lichiditate moderat, risc global ridicat asumat de Bancă

E4 = risc ridicat de rambursare la scadență, vulnerabilitate ridicată la șocurile pieței, recuperare susținută de o acoperire cu garanții cu lichiditate modestă, risc global ridicat asumat de Bancă

Conform matricei bidimensionale PF/RG, portofoliul de credite și implicit profilul de risc al băncii, poate fi încadrat pe categorii de risc după cum urmează:

- risc scăzut (zona evidențiată în matrice prin culoarea verde și reprezentată de clasele: A1, A2, B1);
- risc mediu – scăzut (zona evidențiată în matrice prin culoarea albastră și reprezentată de clasele: A3, B2, B3, C1);
- risc mediu (zona evidențiată în matrice prin culoarea galbenă și reprezentată de clasele: A4, B4, C2, C3, D1);
- risc mediu-ridicat (zona evidențiată în matrice prin culoarea roșie și reprezentată de clasele: C4, D2, D3, E1);
- risc ridicat (zona evidențiată în matrice prin culoarea mov și reprezentată de clasele: D4, E2, E3, E4).

Profilul de risc al portofoliului de credite se determină prin calcularea ponderii creditelor încadrate în cele trei categorii de risc (scăzut, mediu-scazut, mediu, mediu -ridicat și ridicat) în volumul total al creditelor.

b. Sistemul de evaluare a migrației riscului la nivel de portofoliu de credite

În vederea evidențierii migrației încadrării creditelor în cadrul claselor de performanță, banca dispune de un sistem «**matrice tranzițională**», aplicația permițând evaluarea în orice moment, prin comparație, a migrației la nivel de portofoliu cu luarea în considerare a principalelor evenimente de impact. Raportul este supus lunar procesului de avizare la nivelul conducerii executive a băncii.

c. Sistemul de limitare a riscului la nivelul unităților teritoriale

Pentru urmărirea impactării la risc la nivelul unităților teritoriale, banca utilizează o aplicație de monitorizare a profilului de risc detaliat la nivelul acestora, pe baza aceluiași criterii ca și la nivel

agregat, cu determinarea nivelului de inducere a riscului la ansamblul portofoliului de credite pe fiecare categorie de risc.

d. Urmărirea încadrării în profilul de risc asumat la nivelul agregat al băncii

Profilul de risc asumat de bancă pe segmentul riscului de credit este stabilit anual prin strategiile și politicile privind asumarea riscurilor.

Pentru determinarea corelațiilor dintre indicatorii de bază și profilul de risc asumat de bancă, lunar, se realizează o analiză care utilizează un sistem construit pornind de la principalii indicatori de impact, determinanți la nivelul băncii (inclusiv indicatorii CAAMPL).

Pentru determinarea evoluțiilor de perspectivă ale raportului corelativ dintre indicatorii de bază ai activității băncii și profilul de risc asumat de către aceasta, aplicația informatică utilizează un sistem de funcții de relaționare la nivelul acestor indicatori, pornind de la un grup determinat de indicatori de impact, utilizați apoi pentru dezvoltarea scenariilor. Scenariile iau în considerare asocierea profilului de risc pe cinci clase, respectiv: scăzut, mediu-scazut, mediu, mediu-ridicat și ridicat.

e. Sistemul de limite utilizat în gestionarea riscurilor

Limite pentru clienți non-financiari

Limitele de expunere pentru clienții non-financiari se stabilesc pe paliere, în funcție de categoria de performanță financiară. Banca utilizează un sistem de cinci clase de performanță evidențiate de la A la E, încadrarea în clasa A fiind apreciată ca fiind cea mai bună.

Limite pentru clienți financiari

Sistemul de limite aplicabil clienților financiari este construit având la bază indicatorii cantitativi și calitativi asociați respectivei instituții, a grilelor scor, respectiv a claselor de performanță (care sunt definite pe 5 nivele – de la A la E, cu clasa A corespunzând nivelului cel mai performant). Curbele de echilibru ce poziționează scalele de limitare sunt refăcute anual, luând în considerare, atât evoluțiile de ansamblu ale pieței (bancare/de asigurări), cât și performanțele individuale ale instituțiilor financiare raportate la cele de sistem.

EximBank utilizează sisteme de limite diferențiate:

- pentru bănci persoane juridice române;
- bănci persoane juridice străine;
- societăți de asigurare.

Limite asociate sectoarelor economice

În vederea limitării riscului de credit se introduc clase de risc asociate sectoarelor economice în funcție de nivelul de performanță al acestora și de capacitatea de reacție la influențele factorilor de mediu.

Având în vedere specificitatea pieței românești și nivelul exprimat de impact al factorilor de mediu cu influențe asupra nivelului de performanță al sectoarelor, inclusiv al factorilor cu caracter de sezonabilitate, se procedează la stabilirea de clase de risc atât pe termen scurt, cât și pe termen mediu și lung.

Considerând rapiditatea modificărilor indicatorilor de bază, inclusiv a faptului că aceștia sunt în bună măsură actualizați statistic cu bază lunară, sistemul de evaluare utilizează un coeficient de risc ce agregă influențe majore și care poate fi reprezentat grafic.

Coeficientul de risc sintetizează evoluțiile agregate ale unui număr de 17 indicatori statistici de referință legați de respectivul sector, inclusiv indicatori corelativi. Coeficientul pentru fiecare lună include totodată influențele marginale ale acestor indicatori pentru ultimele 12 luni, fapt ce face ca evaluarea riscurilor în această formă să evite impactul de mediu exclusiv legat de factorii de sezonalitate. Limitele sectoriale sunt actualizate trimestrial.

Pentru o mai fină cuantificare a aspectelor generatoare de riscuri în funcție de nivelul de implicare marginal al factorilor de influență, s-a procedat la utilizarea a nouă clase de risc, atât pe termen scurt, cât și pe termen mediu, astfel:

- Aa1** = creștere rapidă de performanță, ritm de creștere susținut, nu există simptome de manifestare a unor riscuri semnificative;
- Aa** = îmbunătățire moderată a performanței, posibile riscuri la scară redusă pe termen mediu-lung;
- Bb1** = îmbunătățire moderată a performanței, posibile riscuri la scară redusă pe termen scurt;
- Bb** = nivel de performanță relativ stabil, există probabilitatea creșterii nivelului de risc;
- Cc1** = pierdere lentă de performanță, posibilitatea materializării de riscuri;
- Cc** = deteriorare a nivelului de performanță, creștere moderată a riscului;
- Dd1** = o amplificare a nivelului de risc, perspective negative pe termen mediu-lung;
- Dd** = creștere sesizabilă a riscurilor pe termen scurt;
- Ee1** = pierdere rapidă de performanță, condiții sporite de risc.

Limite asociate țărilor/zonelor geografice

Având în vedere că în politica EximBank, țările dezvoltate sunt considerate ca având un risc de țară neglijabil, existând totodată pe piața privată asigurători pentru aceste riscuri, limitele de expunere calculate se referă, în principal, la țări considerate a avea un risc mediu și ușor peste mediu.

În vederea realizării acestor operațiuni, EximBank a dezvoltat în timp o metodologie proprie de evaluare și monitorizare a riscului de țară. Astfel sunt urmărite în mod curent evoluțiile economice, sociale și politice din mai multe zone geografice (America Latină, Orientul Apropiat, Asia – Pacific, Asia de Sud-Est, Comunitatea Statelor Independente, Europa Centrală și de Est, unele state din Africa), respectiv pentru un număr de cca.77 de state.

Pentru punerea în practică a strategiei adoptate, în cadrul EximBank s-au elaborat politici specifice pentru identificarea, evaluarea și monitorizarea riscului de țară, care au în vedere :

- Realizarea de clasamente ale riscului de țară pe termen scurt și respectiv pe termen mediu-lung, pe baza unor metodologii proprii, fundamentate pe analiza agregată a evoluțiilor unor indicatori statistico-economici, precum și a evaluării unor indicatori care reflectă situația politico-socială de ansamblu din statele monitorizate,
- Calcularea plafoanelor zonale și de țară, precum și a limitelor de expunere pe țări, atât pentru operațiuni în nume și cont propriu cât și pentru cele derulate în numele și contul statului. Acești indicatori contribuie la alocarea judicioasă a susținerii financiare pentru exportatorii și investitorii români în străinătate în condițiile menținerii unui nivel de risc considerat ca acceptabil pentru EximBank,
- Monitorizarea expunerilor și a încadrării în limitele de expunere, în nume și cont propriu pe termen scurt și pe termen mediu-lung.
- Promovarea prioritară, în funcție de politica guvernamentală, a relațiilor comerciale și investițiilor românești în anumite state, utilizând la calculul plafoanelor de țară a unor coeficienți de favorizare pentru aceste state,
- Elaborarea și actualizarea permanentă a Fișei de Țară pentru fiecare stat monitorizat care cuprinde, în esență, următoarele capitole :
 - Situația politică internă și externă

- Situația economică internă
 - Situația economico-financiară externă
 - Perspective ale evoluțiilor în plan politic și economic
 - Clasa de risc de țară pe termen scurt și mediu-lung
- Elaborarea de Avize de Risc și Rapoarte de Analiză la solicitări venite din cadrul EximBank și din partea unor beneficiari externi,
 - Urmărirea evoluțiilor schimburilor comerciale bilaterale ale României cu toate statele monitorizate, precum și a structurii pe secțiuni de produse a acestora.

Limite aplicabile produselor bancare specifice

Scopul stabilirii de limite pe produse bancare specifice în cadrul EximBank este de a limita nivelul unei expuneri excesive pe anumite produse de impact, în contextul în care factorii de mediu economic/ conjuncturali ar putea afecta de o manieră mai severă expunerile băncii pe o anumită categorie de produse. La bază, se are în vedere asigurarea unei dispersii rezonabile în ceea ce privește expunerea la risc așa cum este definită de cadrul de reglementare BNR.

Nivelul de expunere maximal pe un produs bancar are în vedere particularitățile produsului, existența surselor de susținere a expunerilor, și potențialul real de acceptare a riscurilor la nivel de bancă, în condițiile încadrării în profilul de risc asumat în contextul în care natura business-ului justifică acest lucru.

Limite aplicate indicatorilor de risc operațional

Banca stabilește un sistem de limite pentru un număr de indicatori de risc operațional considerați a fi relevanți în procesul de determinare a unui eventual impact de risc. Pentru acești indicatori a fost creată baza de date de istoric, astfel încât să poată fi determinat un prag de relevanță în ceea ce privește dezvoltarea unor fenomene adverse procesului de evoluție pozitivă a băncii.

Riscul strategic

În ceea ce privește riscul strategic, procesul de identificare este urmărit la nivel de Bancă printr-un sistem de repere / indicatori de referință care permit evidențierea derapajelor în asumarea strategiilor având ca acoperire un interval de timp delimitat.

Reperetele principale în acest proces care sunt analizate prin raportarea la nivelul marcat în strategii sunt:

- nivelul de afectare al portofoliului de către factorii de risc;
- nivelul concentrărilor de risc raportat atât la portofoliu cât și la fondurile proprii;
- profitabilitatea înregistrată;
- evoluția principalilor indicatori de eficiență;
- încadrarea în profilul de risc asumat.

Aplicația informatică ce stă la baza acestei analize permite o cuantificare clară asupra evoluției acestui risc, precum și a încadrării lui în palierele de risc asumate.

B. METODOLOGII UTILIZATE PE SEGMENTUL RISCULUI DE PIAȚĂ

Riscul de rată a dobânzii

Banca urmărește în mod curent, prin aplicații informatice dedicate, soldurile medii zilnice ale activelor și pasivelor purtătoare de dobândă și ratele medii de dobândă efective, acționează preventiv prin stabilirea ratelor de bază ale dobânzilor active și pasive în funcție de indicatorii de

referință relevanți și intervine cu corecții prin politicile de dobânzi dacă se înregistrează semnale privind deteriorarea marjelor.

Pentru determinarea sensibilității *valorii economice a* băncii la apariția unor schimbări bruște a ratelor de dobândă, la nivelul EximBank se aplică Metodologia standard stabilită de BNR în Anexa la Regulamentul 18/2009 este implementată prin proceduri interne.

Riscul de curs valutar

Pe parcursul activității operaționale banca urmărește în timp real, prin aplicații informatice dedicate, operațiunile de schimb valutar și pozițiile valutare generate, asigurând operativ corecțiile necesare pentru încadrarea în limitele de risc asumate.

Simularea pe curs – Banca dispune de un sistem procedural, respectiv de aplicații care să evalueze influențele determinate de variațiile unor indicatori de volum relevanți în funcție de impactarea variațiilor cursului de schimb al monedei naționale față de principalele valute, având la bază serii de date istorice. Se calculează probabilitatea maximă de depreciere/apreciere a monedei naționale pe intervale determinate de timp, precum și cea a evoluției acesteia până la anumite praguri, datele astfel obținute fiind utilizate în dezvoltarea scenariilor. Prin aceste sisteme sunt urmărite influențele date de o anumită tendință de evoluție a acțiunilor băncii în contextul unor scenarii de evoluție a cursului de schimb al monedei naționale față de principalele valute, urmărindu-se măsura în care sunt respectați parametrii de limitare propuși prin strategiile de risc.

Riscul de lichiditate

Banca asigură administrarea zilnică a lichidității utilizând aplicații informatice dedicate, pentru stabilirea poziției zilnice de lichiditate și a pozițiilor viitoare prin proiectarea fluxurilor de încasări și plăți rezultate din tranzacțiile derulate pe orizonturile de timp previzibile.

Simularea pe lichiditate – Banca dispune de un sistem procedural, respectiv de aplicații care să evalueze influențele determinate de variațiile unor indicatori de volum relevanți din activitatea sa. Sinteza aspectelor rezultă din urmărirea raportului lichiditate efectivă/lichiditate necesară. Sistemul urmărește dacă cele trei scenarii (optimist, pesimist și de medie) se încadrează în sistemul de limitare la risc stabilit prin politica și strategia băncii.

C. METODOLOGII UTILIZATE ÎN EVALUAREA PROFILULUI DE RISC AL MEDIULUI ECONOMIC

Previțiuni trimestriale privind evoluțiile sectoriale – Reprezintă un sistem previzional ce utilizează un număr de indicatori statistici aferenți sectoarelor industriale ce sunt monitorizați lunar (sistemul folosește date statistice de istoric cu bază lunară pentru respectivi indicatori pe un interval agregat de timp de cca. 8 ani). Datele și indicatorii obținuți sunt utilizați într-un sistem de scoring ce elimină sezonalitatea printr-un sistem general de glisare. Pe baza scoring-ului sectoarele sunt încadrate în clase de risc. În ansamblu, prin corecțiile previzionale banca poate anticipa evoluțiile favorabile/defavorabile ce se pot manifesta la nivelul sectoarelor economice limitându-și expunerile pe sectoarele cu un factor de risc în creștere.

Impactul factorului de risc bancar la nivel teritorial – Banca dispune de un sistem de aplicații care să evalueze influențele determinate de evoluțiile unor indicatori de risc bancar evidențiați la nivel de teritoriu. Parametrizările sistemului sunt transpuse la nivelul aplicației într-un sistem de scoring ce funcționează, atât la nivel de indicator, cât și agregat la nivel de județ, ca unitate teritorială avută în vedere în procesul de evaluare. Sistemul de scor este convertit în rating permițând o evaluare în timp a “factorului de risc bancar” asociat fiecărui județ, fapt ce permite o reconfigurare, după caz, a strategiei de acțiune teritorială a băncii.

Impactul riscului rezidual privitor la garanții asupra expunerii băncii - este realizat prin utilizarea unei aplicații. Pe baza datelor privitoare la garanții/colaterale și la portofoliu, trimestrial este analizat impactul pe care condițiile din piață referitoare la acoperirea cu garanții a expunerilor îl generează asupra băncii. Analiza face referire la dimensiunea și structura portofoliului, la acoperirea cu garanții a expunerilor, la tipologia garanțiilor, la nivelul de acoperire cu garanții acceptat de bancă, la măsura în care acestea pot fi afectate de evoluțiile pieței și la corelarea acestor informații cu nivelul de impactare raportat la nivelul fondurilor proprii.

Raportul de analiză / aplicația de gestionare a riscului asociat deprecierei valorii de garanție are în vedere și impactarea în cazul unor scenarii de criză, cu evidențierea necesarului suplimentar de garanții, numărul creditelor afectate de neacoperirea cu garanții și în ce măsură, categoriile de credite afectate, cerința de capital după caz.

Anexă

Informații cantitative

La data de 31 decembrie 2011, Banca de Export-Import a României EXIMBANK – S.A. face publice informațiile cantitative supuse cerințelor de publicare, după cum urmează:

1. Fondurile proprii totale ale Băncii de Export-Import a României EXIMBANK – S.A. la data de 31.12.2011, calculate la nivel individual, erau în valoare de **906.438.520 lei** și se compuneau din:

a. Fonduri proprii de nivel I: în valoare de **907.968.287 lei**;

▪ *Capital social subscris și vărsat:* în valoare de **800.759.862 lei**;

b. Fonduri proprii de nivel II: în valoare de **25.005.743 lei**;

c. Elemente deductibile din fondurile proprii de nivel I și II: în valoare de **26.535.510 lei**, reprezentând participarea EximBank ca acționar majoritar în cadrul Companiei de Asigurări-Reasigurări EXIM România S.A. (CARE – România S.A.).

2. Cerințele de capital pentru riscul de credit erau în valoare de **50.097.890 lei** (potrivit abordării standard).

3. Cerințele de capital pentru riscul de piață sunt zero, ca urmare a:

- i. faptului că EximBank nu deține portofoliu de tranzacționare (*trading book*);
- ii. menținerii poziției valutare totale sub nivelul de 2% din totalul fondurilor proprii, valoare sub care nu se calculează cerințe de capital pentru riscul valutar;
- iii. lipsei tranzacțiilor cu mărfuri.

4. Cerințele de capital pentru riscul operațional aveau valoarea de **45.725.260 lei** și au fost calculate utilizând metoda indicatorului relevant, respectiv prin aplicarea unei cote de 15% asupra bazei de calcul determinate ca medie aritmetică pe ultimii trei ani a indicatorului relevant, calculul realizându-se cu datele de final de an ale fiecărui exercițiu financiar.

Indicatorul relevant a fost calculat prin însumarea unor posturi din contul de profit și pierdere conform art. 8 din *Regulamentul B.N.R. nr. 24/29/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții pentru riscul operațional cu modificările și completările ulterioare.*

5. Clasificarea expunerilor pe țări partenere, clasificate în funcție de clasele de risc asociate acestora, pe termen scurt (TS) și pe termen mediu-lung (TML):

	TS	%	TML	%	
Risc redus	Aa	0,0	AA	0,0	Risc redus
	Bb	0,0	AB	1,0	
Risc mediu	Cc	0,0	BB	94,4	Risc mediu
	Cd	0,0	BC	0,0	
Risc ridicat	Dd	0,0	CC	0,0	Risc ridicat
			CD	0,0	
			DD	4,6	

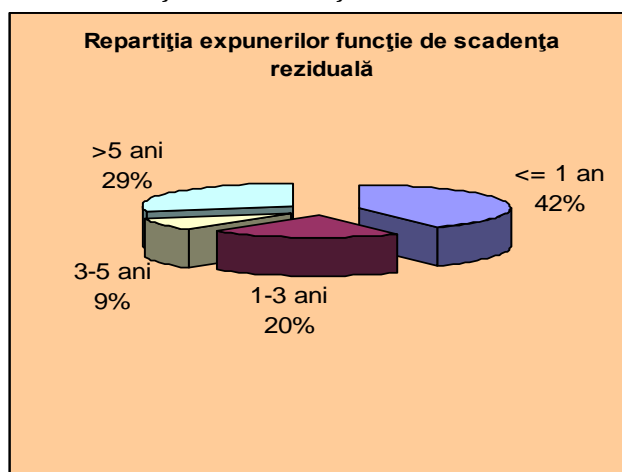
6. Clasificarea expunerilor pe sectoare economice, pe termen scurt (TS) și pe termen mediu-lung (TML):

Sector	%	TS	TML
Industria prelucrătoare	17,39	21,88	15,32
Comerț și servicii	36,74	43,98	33,39
Construcții	20,06	31,95	14,57
Alte activități conexe celor agricole	4,13	0,00	6,04
Alte sectorare	21,67	2,19	30,66
TOTAL	100,00	100,00	100,00

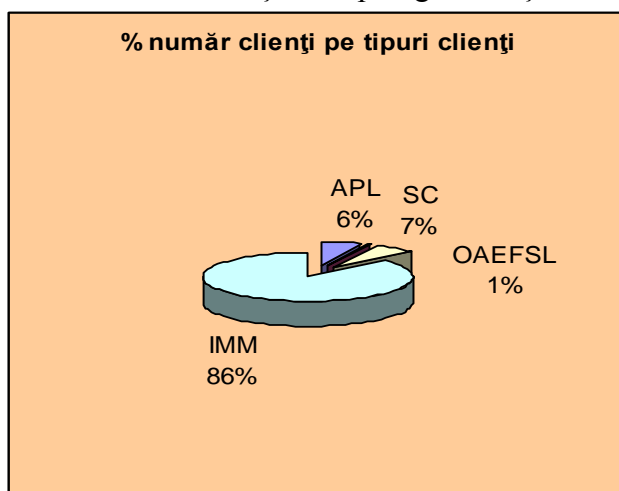
7. Clasificarea expunerilor pe sectoare economice, în funcție de clasele de risc asociate acestora, pe termen scurt (TS) și pe termen mediu-lung (TML):

	%		
	TS	TML	
Aa1	0,0	0,0	risc redus
Aa	57,8	17,2	
Bb1	5,5	0,8	risc mediu
Bb	3,6	51,1	
Cc1	11,2	5,0	risc ridicat
Cc	15,3	5,6	
Dd1	5,6	20,3	risc ridicat
Dd	1,0	0,0	
Ee1	0,1	0,0	
Ee	0,0	0,0	

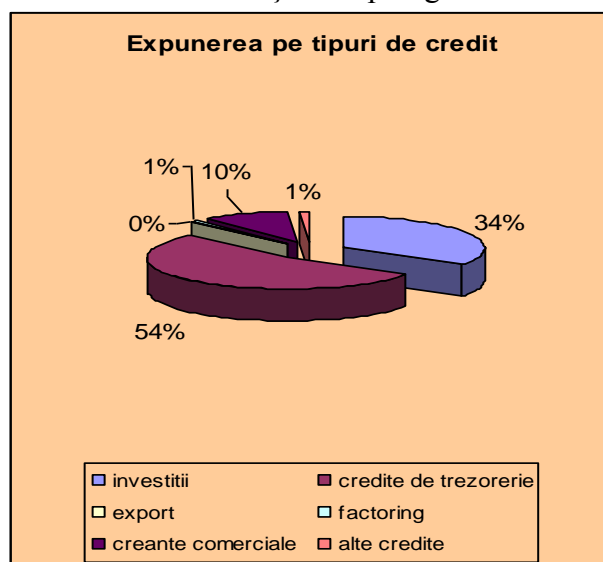
8. Repartiția expunerilor în funcție de scadența reziduală:

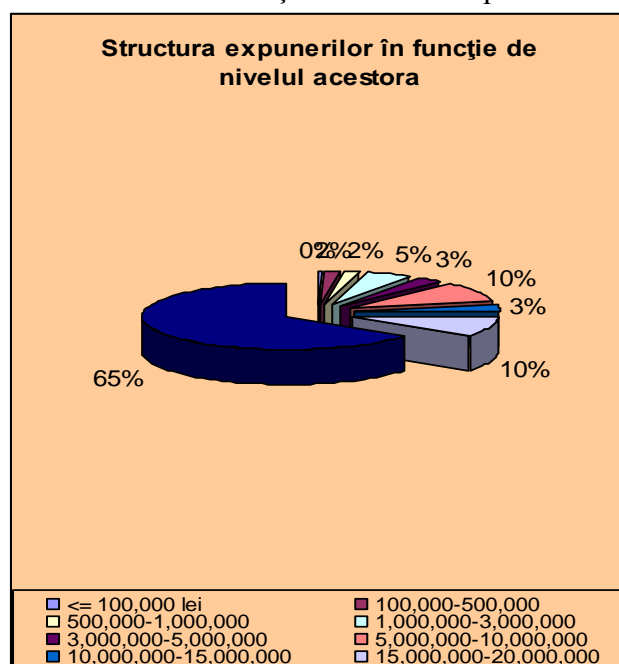
9. Structura portofoliului de credite în funcție de tipologia clienților:

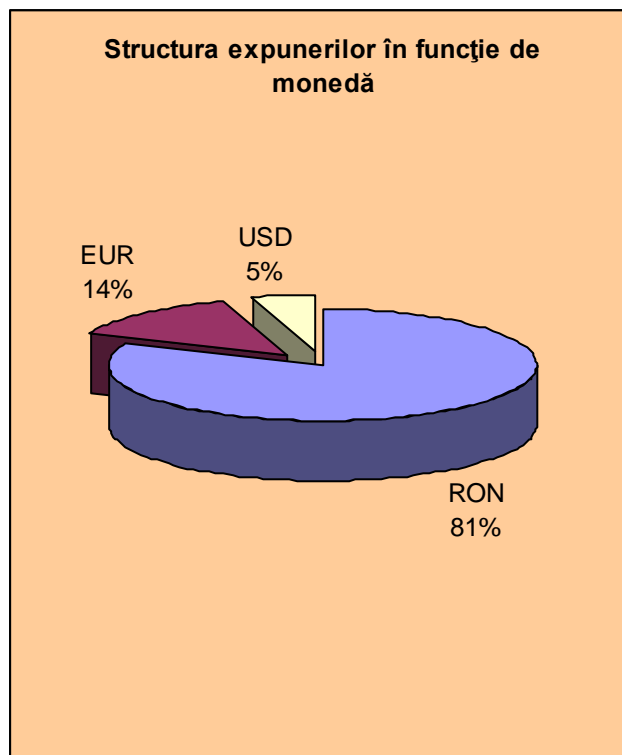
10. Structura portofoliului de credite în funcție de tipologia creditului:

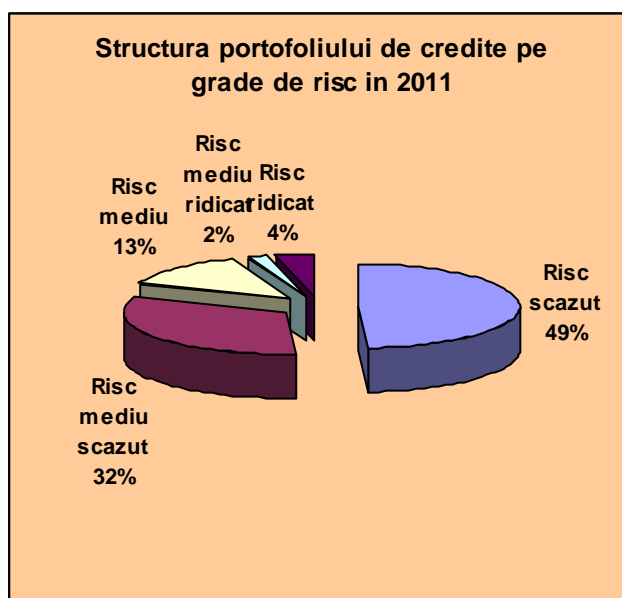
11. Structura portofoliului de credite în funcție de nivelul expunerilor:

12. Structura portofoliului de credite în funcție de moneda de finanțare:

13. Structura portofoliului de credite în funcție de segmentul de risc căruia aparțin:

14. La data de 31.12.2011, ajustările pentru deprecierea creditelor și dobânzilor aveau valoarea de 59.408.484 lei; ajustările pentru deprecierea titlurilor de plasament erau de 280.000 lei.